

ИМПРЕСИОНИЗАМ друга половина 19.века

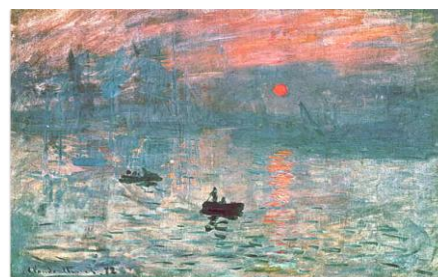
Основне карактеристике импресионизма

- Импресионизам је истраживао две велике теме: светлост и покрет и тиме се битно одвојио од реалистичког сликарства.
- Нису мешали боје на палети већ директно на платну.
- Сликали су кратким, брзим потезима.
- Нису употребљавали црну боју.
- Кад слика сенку импресиониста употребљава једну од хладних боја, плаву или љубичасту.
- Проучавали су промене под дејством светлости и желели да ухвате тренутак.
- Импресионисти су створили свој тип слике: пејзаж са дубоким простором, одблесцима на води, атмосфером која трепери, док облике светлост их мења и деформише.
- Инспирисани новим изумом, **фотографијом** многи сликари импресионизма почели су да уводе измене у својим композицијама. Инсистира се на асиметрији и „пресеченом кадру“ - наглашавају се спонтаност и приказ тренутка. **Пресеченим кадром** постиже се наглашавање неког објекта –(Дегаове слике)

-Историја импресионизма започела је шездесетих година деветнаестог века кад је **Едуард Мане** изложио два ремек-дела: **Доручак на трави 1863** (слика бр.1), у Салону одбијених и **Олимпију 1865**. у званичном Салону.

-**Клод Моне** је најдоследнији импресиониста. По његовој слици „**Импресија, рађање сунца**“ (слика бр.2), изложене на изложби у галерији фотографа Надара 1874. Правац добија име. Он је сликао исти мотив у различита доба дана, од јутра до вечери, стварајући нешто сасвим ново – **серије или циклусе**, какви су **Пластови** , **Локвањи** и најпознатији међу њима **Руанска катедрала** .

- **Пјер Огист Реноар** , био је сликар савременог париског друштва. Радио је теме из биемског живота (забаве, игранке, концерте). Са оваквим сликама иконографија импресионизма проширила се: **с пејзажа се прешло на забаве и игранке, коњске трке, градски живот, сцене из кафеа, позоришта, са улице**. На **слици Игранка у Мулен де ла Галету** – , коју је Реноар насликао 1876. видимо његово карактеристично компоновање светлости: на многим његовим сликама светлост је нанета у малим грудвицама распоређеним по целом платну, чиме се постиже ефекат треперења целе површине. Многа Реноарова ремек-дела из ове епохе су поема животне радости попут слика **Доручак на броду**, **Мала играчица** и др.

Реноар, Мулен де ла Галет, Музеј Орсеј

-**Едгар Дега** у сликарству полази од цртежа, слика тренутни покрет. Дега је насликао велики број призора са балеринама.

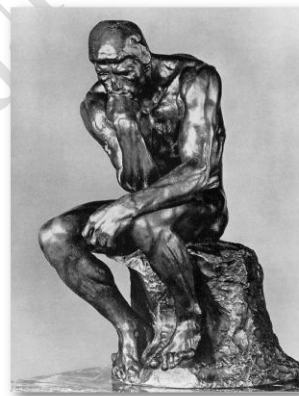

Едгар Дега, Час плеса

Едгар Дега, Чаша апсинта,
Музеј Орсеј

-**Огист Роден** је први од недовршености створио естетско начело. Желео је да истакне процес настајања дела. Тек је 1879. добио један већи посао, улаз у Музеј примењених уметности у Паризу. Надахнут Дантеовим Паклом, разрадио је целину названу **Врата пакла** која никада није завршио, али су му она послужила за безброј мањих комада од којих је направио самостална дела. Најчувенији од тих аутономних фрагмената је **Мислилац**, који је био намењен за надвратник **Врата**, одакле је требао да посматра панораму очајања под собом.

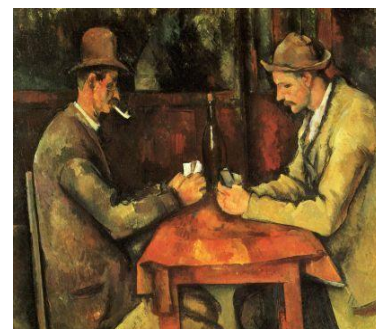

Мислилац

ПОСТИМПРЕСИОНИЗАМ последња деценија 19.века

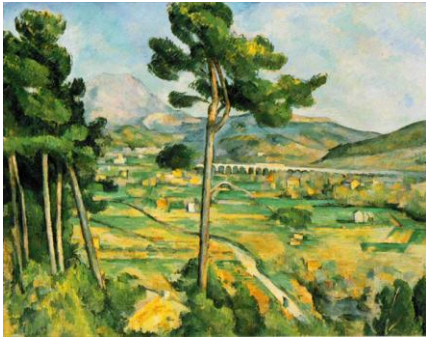
Три велика сликара, **Сезан, Гоген и Ван Гог**, сваки својим особеним стилем извршили су значајан утицај на уметност деветнаестог века. Полазећи од импресионистичких искустава, сва тројица их врло рано превазилазе, препуштајући се властитим начинима изражавања. Сезан је пошао у сусрет конструктивним и структуралним проблемима слике, Гоген симболичком значењу форме а Ван Гог људској судбини.

Пол Сезан желео је да створи сликарство у коме ће бити реда, композиције и чврстине. Сматрао је да Монеовим сликама треба дати скелет. По Сезану све у природи створено је на бази три облика: лопте, купе и ваљка. Овим ставом утицао је на генерације сликара који су на његовим сликама могли да уоче да геометрија не служи само за означавање недогледних перспектива већ да се она примењује и на предмете, као и то да сликар ствара облике каквих нема у природи, већ какви постоје у духу сликара. Такав став одиграо

Пол Сезан, Играчи карата

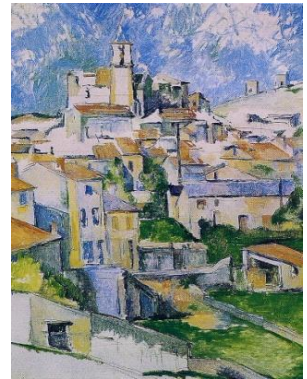
је пресудну улогу у оријентацији сликарства ка кубизму и њему сродним тенденцијама. Зато се сматра претечом кубизма и осталих интелектуалних апстрактних форми двадесетог века.

Сезан, Планина Сент Виктор,
Музеј Метрополитен, Њујорк

Пол Сезан, Мртва природа

Сезан, Куће у Гардану

Ван Гог се сматра зачетником експресионистичке струје у сликарству. Коришћење боје као основног изражајног средства и наглашавање њене експресивне функције, карактеристично за његово стваралаштво, постаје узор и инспирација многим модерним уметницима и основно обележје читавог експресионистичког правца у сликарству. Боја је за њега симбол људске судбине и средство изражавања најдубљих уметникових осећања.

Ван Гог, Људи који једу кромпир

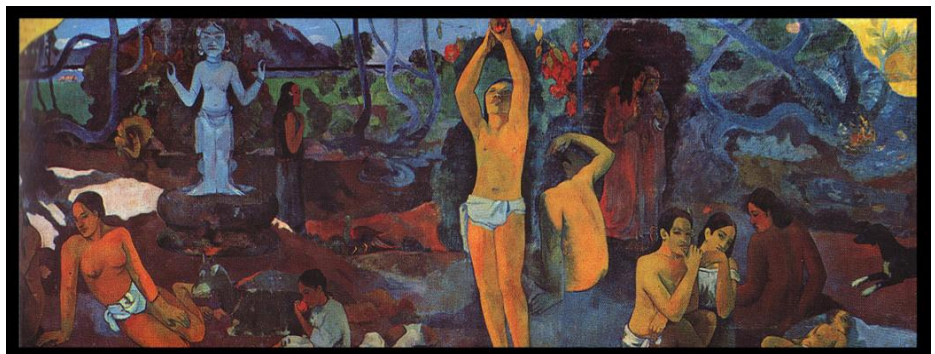
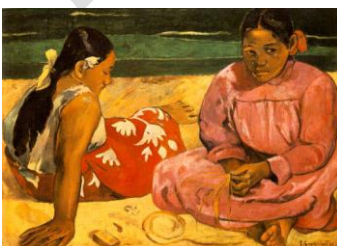

Сунцокрети

Ван Гог,
Аутопортрет са одсеченим ухом,
1890.

Пол Гоген извршио је пресудан утицај на трећу развојну струју у сликарству-фовизам. . Карактеристике типичне за његова дела, као што су употреба чисте боје и симболичко значење које јој се придаје, композиција која се састоји од обојених површина снажно уоквиреним црним линијама и готово дводимензионални простор на слици, препознатљиве су и на фовистичким сликама.

Одакле долазимо, ко смо, куда идемо